

зналъ да е гърмѣлъ, но отъ послѣ призналъ, че неговия револверъ случайно се изпадналъ въ джеба му.

Съ откриванieto участието на Миларова въ заговора, обвиняемия призналъ обстоятелствата на гърмежа въ такава форма, която да му послужи за доказателство, че се билъ отказалъ отъ изпълнението на заговора, а именно: че слѣдъ гърмежа, той, Миларовъ, може да бѣде задържанъ отъ полицията и до гдѣто се разбере работата, Н. Ц. Височество щѣлъ да заминe и тѣй ще се избѣгне възможността Миларовъ да стрѣля.

Слѣдъ това Миларову било предложено отъ полицейскитѣ власти да заминe въ г. Карнобатъ, гдѣто е живѣялъ до привлечението му подъ отговорностъ. Отъ Карнобатъ е ходилъ въ г. Сливенъ, гдѣто е предлагалъ на Сливенския гражданинъ Александра Пенковъ да вземе участие въ заговора, като се съгласи да приеме и укрива имѣющия се да пристигне изъ Одринъ динамитъ.

По тоя заговоръ сж привлѣчени сжщо и спомѣнатитѣ К. Поповъ и бившии поручикъ Г. Василиевъ, въ качество на обвиняеми. Първия отъ тѣхъ напълно потвърдява показанията на Св. Миларовъ, а втория, ако и да признава, че е засѣдалъ въ засѣданията на заговорниците, отказва да е дѣлилъ съ тѣхъ пари и оружие, а тѣй сжщо и да е взималъ нѣкакви си обязанности по изпълнението на заговора. При това признава да е ходилъ по това врѣме въ Одринъ, но то било по случай на отпускъ и тукъ се е срѣщалъ съ К. Поповъ до трѣгването на този послѣдния за София. Обаче тѣзи му домогвания се опровергаватъ отъ показанията на Миларова и К. Попова и отъ приловената при тримата тѣхна кореспонденция.

Константинъ Поповъ признава още, че той е влѣзалъ въ България съ чуждъ паспортъ на име Павелъ Тодоровъ, който паспортъ му билъ набавенъ отъ Т. Мусевича въ Одринъ и че слѣдъ случката съ Миларова на 8 Юлий на Пловдивската станция, той намѣрилъ случай да се откопче отъ Миларова, отъ когото ужъ се боялъ да го не накаже, спорѣдъ даденото имъ въ Одесса клѣтвенно обѣщание и заминалъ за Одринъ.

II. На 18 Мартъ 1891 год. Софийския жителъ Никола Митакъвъ, испитанъ въ качество на свидѣтель, показва, че прѣзъ Декемврий м-ць 1890 г. обвиняемия Тома Георгиевъ му от-